

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนนวัตวิถี จังหวัดพัทลุง

Development of a Communicative English Speaking Training Curriculum for Tourism in Nawatwithi Communities of Phatthalung Province, Thailand

ชนพร อนุมณี¹, วัลลยา ธรรมอภิบาล อินทนิ², ธนิยา Yeodum³

Tanaporn Anumanee¹, Wanlaya Thamaphiban Inthanin², Thaniya Yaodum³

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนนวัตวิถี จังหวัดพัทลุง 2) ออกแบบและประเมินประสิทธิภาพหลักสูตร และ 3) ประเมินประสิทธิผลของหลักสูตร โดยใช้การวิจัยและพัฒนา แบ่งเป็น 3 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน จากครูภาษาอังกฤษ 3 คน ผู้ประกอบการ 3 คน และนักเรียนสาขาการท่องเที่ยว 5 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม ระยะที่ 2 การออกแบบและประเมินประสิทธิภาพหลักสูตร โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน และทดลองใช้กับกลุ่มที่ใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตร และแบบประเมินการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และระยะที่ 3 การใช้และประเมินประสิทธิผลหลักสูตร ใช้หลักสูตรกับนักเรียนสาขาการท่องเที่ยว 30 คน โดยใช้แบบประเมินการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา ส่วนสถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัย พบว่า 1) ผู้ให้ข้อมูลต้องการเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์การท่องเที่ยวในชุมชนนวัตวิถี จังหวัดพัทลุง ได้แก่ การทักทาย การต้อนรับ การให้ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว ที่พัก อาหาร และสินค้าที่ระลึก โดยเน้นกิจกรรมฝึกพูด ใช้สื่อที่หลากหลาย และมีการประเมินผลที่เหมาะสม ครอบคลุมด้านการออกเสียง ไวยากรณ์และคำศัพท์ ความคล่องแคล่ว และการสื่อสารให้เกิดความเข้าใจ 2) หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ และ 5 หน่วยการเรียนรู้ ใช้เวลา 30 ชั่วโมง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78 และมีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.03/81.17 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และ 3) ผลการใช้หลักสูตร พบว่านักเรียนมีระดับการพูดในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.23 คะแนน และมีคะแนนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังการฝึกอบรมตามหลักสูตรสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

คำสำคัญ: การพัฒนาหลักสูตร, หลักสูตรฝึกอบรม, การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร, การท่องเที่ยว, ชุมชนนวัตวิถี

¹ นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและประเมิน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

² M.Ed. Student, Research and Evaluation Program, Faculty of Education, Thaksin University

³ อาจารย์ ดร., สาขาวิชาการวิจัยและประเมิน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ, อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

² Lecturer, Research and Evaluation Program, Faculty of Education, Thaksin University, Advisor

³ อาจารย์ ดร., สาขาวิชาการวิจัยและประเมิน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ, อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

³ Lecturer, Research and Evaluation Program, Faculty of Education, Thaksin University, Co-Advisor

Corresponding Author E-mail: jqueen8739@gmail.com

Abstract

This research aimed to: 1) investigate the needs for developing a communicative English speaking training curriculum for tourism in Nawatwithi communities, Phatthalung Province; 2) design and evaluate the efficiency; and 3) evaluate the effectiveness of the curriculum, using a Research and Development (R&D) approach in three phases. Phase 1: needs analysis was conducted with three English teachers, three tourism entrepreneurs, and five tourism students using interviews and questionnaires. Phase 2: curriculum design and efficiency evaluation — the curriculum was developed based on the findings from Phase 1 and evaluated for quality by three experts, followed by a tryout with 30 participants using a curriculum evaluation form and a communicative English speaking assessment. Phase 3: implementation and effectiveness evaluation — the curriculum was implemented with 30 tourism students using a communicative English speaking assessment form. Qualitative data were analyzed using content analysis, while quantitative data were analyzed using mean, standard deviation, and t-test. The results were as follows: 1) the needs analysis revealed that the key informants required content related to real tourism situations in Nawatwithi communities, Phatthalung Province, including greeting, welcoming tourists, and providing information about attractions, accommodations, local food, and souvenirs. Learning activities should emphasize speaking practice, supported by varied learning materials and appropriate assessment methods covering pronunciation, grammar and vocabulary, fluency, and comprehensibility. 2) the developed curriculum consisted of 6 components and 5 learning units with a total of 30 hours. The appropriateness was rated at the highest level with a mean of 4.78, and the curriculum efficiency was 82.03/81.17, which was higher than the criterion of 80/80; and 3) the implementation and effectiveness evaluation showed that the students' communicative English speaking was at a good level with a mean of 16.23, and their post-training scores were significantly higher than the 60% criterion at the .05 level of statistical significance.

Keywords: Curriculum Development, Training Curriculum, Communicative English Speaking, Tourism, Nawatwithi Communities

บทนำ

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยิ่ง โดยสามารถสร้างรายได้จากเงินตราต่างประเทศจำนวนมาก ก่อให้เกิดการจ้างงานและการกระจายรายได้สู่ประชาชนในทุกภูมิภาค อย่างไรก็ตาม ในปี พ.ศ. 2563 สถานการณ์การท่องเที่ยวได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ส่งผลให้มียอดนักท่องเที่ยวต่างชาติเพียง 6.7 ล้านคน ลดลงร้อยละ 83.2 จากปี พ.ศ. 2562 และสร้างรายได้ 3.32 แสนล้านบาท ลดลงร้อยละ 82.6 (รายงานภาวะเศรษฐกิจการท่องเที่ยว, 2564) ต่อมาในปี พ.ศ. 2566 สถานการณ์เริ่มฟื้นตัว โดยมีนักท่องเที่ยวต่างชาติจำนวน 8.10 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 49.08 จากปี พ.ศ. 2565 (รายงานภาวะเศรษฐกิจการท่องเที่ยว, 2567) ในระดับภูมิภาค โดยเฉพาะภาคใต้ พบว่าในปี พ.ศ. 2567 มีนักท่องเที่ยวต่างชาติจำนวน 11.09 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 50.06 จากปี พ.ศ. 2566 (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2567) สำหรับจังหวัดพัทลุง ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว พบว่าในปี พ.ศ. 2567 มีนักท่องเที่ยวต่างชาติจำนวน 35,000 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.69 จากปี พ.ศ. 2566 (สถิตินักท่องเที่ยวกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2567) สะท้อนถึงแนวโน้มการเติบโตของการท่องเที่ยวในระดับพื้นที่อย่างชัดเจน

การพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชนจึงเป็นแนวทางสำคัญที่ภาครัฐให้ความสำคัญ โดยเฉพาะโครงการชุมชนวิถีชีวิต ซึ่งมุ่งเน้นการสร้างรายได้ ลดความเหลื่อมล้ำ และเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก โดยใช้ทุนทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวิถีชีวิตของชุมชนเป็นจุดขายทางการท่องเที่ยว (กรมการพัฒนาชุมชน, 2561) สำหรับจังหวัดพัทลุง มีชุมชนวิถีชีวิตจำนวน 52 ชุมชน ซึ่งล้วนมีเอกลักษณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม และวิถีชีวิตที่โดดเด่น สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงชุมชนที่มีคุณค่า และสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนในพื้นที่ได้อย่างยั่งยืน (พิชญ์ ทองฉิม และ นิตติยา ทองเสนอ, 2560) จากการเติบโตของการท่องเที่ยว โดยเฉพาะการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ ภาษาอังกฤษจึงมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการสื่อสารในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ดีจะช่วยให้ผู้ให้บริการสามารถสื่อสารข้อมูลด้านแหล่งท่องเที่ยว ที่พัก อาหาร และกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังช่วยสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว และส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีของแหล่งท่องเที่ยวและประเทศ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดพัทลุงได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาการท่องเที่ยวควบคู่กับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของเยาวชน จึงได้ดำเนินการจัดโครงการค่ายพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว (English Summer Camp) อย่างต่อเนื่อง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนผ่านกิจกรรมการเรียนรู้เชิงปฏิบัติ และส่งเสริมการนำภาษาอังกฤษไปใช้ในสถานการณ์จริง ทั้งนี้ โครงการดังกล่าวได้ดำเนินการจัดให้กับสถานศึกษาในจังหวัดพัทลุง รวมถึงวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ วิทยาลัยเทคนิคพัทลุงจึงได้เลือกนักเรียนสาขาวิชาการท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว เนื่องจากนักเรียนในสาขาวิชานี้จำเป็นต้องมีความสามารถด้านการสื่อสารภาษาต่างประเทศเพื่อใช้ในการบริการด้านการท่องเที่ยว

อย่างไรก็ตาม จากการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมา พบว่า รายวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว กลุ่มอาชีพการท่องเที่ยว สาขาวิชาการท่องเที่ยว มุ่งเน้นการสอน คำศัพท์ สำนวน ไวยากรณ์ และบทสนทนาเบื้องต้นเป็นหลัก ยังไม่เน้นการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง เช่น การแนะนำแหล่งท่องเที่ยว การให้ข้อมูลเกี่ยวกับที่พัก อาหารท้องถิ่น และสินค้าที่ระลึก รวมถึงการนำเสนอข้อมูลด้านการท่องเที่ยว นอกจากนี้ จากการดำเนินกิจกรรมค่าย English Summer Camp ที่ผ่านมา ยังประสบปัญหาการขาดแนวทางการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน กิจกรรมไม่ส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในบริบทของชุมชนวิถีได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังขาดการวัดและประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างเป็นระบบ (รายงานผลการดำเนินงานโครงการค่ายพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว (English Summer Camp), 2566) ทำให้ไม่สามารถทราบถึงระดับความสามารถของนักเรียนหลังการเข้าร่วมกิจกรรมได้ โดยมีเพียงการประเมินความพึงพอใจเพื่อนำไปปรับปรุงการจัดกิจกรรมในปีต่อไปเท่านั้น ซึ่งหากนักเรียนขาดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพการให้บริการด้านการท่องเที่ยว ทำให้ไม่สามารถสื่อสารข้อมูลกับนักท่องเที่ยวต่างชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาจเกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อน ลดความประทับใจ และส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว และยังจำกัดความสามารถในการถ่ายทอดอัตลักษณ์และวัฒนธรรมของชุมชน ทำให้ไม่สามารถนำเสนอคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างเต็มศักยภาพ และอาจส่งผลกระทบต่อโอกาสทางเศรษฐกิจและการพัฒนาชุมชน นอกจากนี้ เนื้อหาการจัดกิจกรรมยังขาดการเชื่อมโยงกับชุมชนวิถี จังหวัดพัทลุง ส่งผลให้นักเรียนขาดความรู้และไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการทำกิจกรรมได้อย่างเต็มศักยภาพ

ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษและเป็นวิทยากรในการจัดค่ายพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพัทลุง (English Summer Camp) จึงสนใจที่จะพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนวิถี จังหวัดพัทลุง โดยมีการศึกษาความต้องการในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน เพื่อนำมาพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม โดยมีการศึกษาความต้องการในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน เพื่อนำมาพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม จากนั้นศึกษาประเภทของชุมชนวิถี จังหวัดพัทลุง เพื่อนำมาใช้สำหรับเป็นเนื้อหาของหลักสูตรให้นักเรียนได้เรียนรู้ในหลักสูตรฝึกอบรมดังกล่าว โดยกรมการพัฒนาชุมชน ได้แบ่งประเภทของชุมชนวิถีไว้ 4 ประเภท ได้แก่ ชุมชนท่องเที่ยวดาวเด่น (Attractive: A) ชุมชนท่องเที่ยวดาวรุ่ง (Brighten Star: B) ชุมชนโดดเด่นเฉพาะด้าน (Case Study: C) และชุมชนสินค้า OTOP (Delivery Products: D) (สำนักส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นและวิสาหกิจชุมชน กรมการพัฒนาชุมชน, 2561) ซึ่งชุมชนที่นักเรียนควรได้เรียนรู้ คือ ชุมชนท่องเที่ยวดาวรุ่ง (Brighten Star : B) เนื่องจากเป็นชุมชนที่มีแนวโน้มอนาคตในการพัฒนาต่อยอดเป็นชุมชนท่องเที่ยว เพื่อให้ นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการยกระดับชุมชนให้เป็นชุมชนท่องเที่ยวที่พร้อมรองรับนักท่องเที่ยว พบว่า ชุมชนวิถี จังหวัดพัทลุง มีชุมชนท่องเที่ยวดาวรุ่งจำนวน 14 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนบ้านท่าสำเภา ชุมชนบ้านป่าไผ่ ออก ชุมชนบ้านคลองหรีด ชุมชนบ้านแหลมกรวด ชุมชนบ้านห้วยหลด ชุมชนบ้านป่าพังค์ ชุมชนบ้านโหละหาร ชุมชนบ้านนาทุ่งโพธิ์ ชุมชนบ้านทะเลน้อย ชุมชนบ้านทุ่งชุมพล ชุมชนบ้านคอกวัว ชุมชนบ้านหุยาน ชุมชน

บ้านเขาแดง และชุมชนบ้านชายคลอง (สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดพัทลุง กรมการพัฒนาชุมชน, 2564) ซึ่งในแต่ละชุมชนมีพื้นฐานจากวิถีชีวิต วัฒนธรรม และทรัพยากรท้องถิ่น แตกต่างกันตามทรัพยากรหลัก เช่น น้ำ ป่า เกษตร ภูเขา หรือวัฒนธรรม แต่มีจุดเด่นเชิงการสอนภาษาคือสามารถออกแบบเนื้อหาในหลักสูตร ผูกอบรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนนวัตวิถี จังหวัดพัทลุง ซึ่งหลักสูตรนี้จะช่วยเชื่อมโยงภาษาอังกฤษกับเนื้อหาท้องถิ่น ทำให้นักเรียนไม่ได้เรียนภาษาแบบแยกส่วน แต่สามารถนำไปใช้จริงในพื้นที่ เช่น การเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น การต้อนรับนักท่องเที่ยว และการสื่อสารเชิงบริการ ซึ่งจะส่งผลต่อคุณภาพการท่องเที่ยว ภาพลักษณ์ชุมชน และโอกาสทางเศรษฐกิจในระยะยาว

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม กระบวนการพัฒนาหลักสูตร รวมทั้งเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้ว นำมาสังเคราะห์ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนนวัตวิถี จังหวัดพัทลุง โดยได้ประยุกต์จากแนวคิดรูปแบบพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมของซูซีย์ สมิตีไกร (2554) มีขั้นตอนในการสร้างหลักสูตรฝึกอบรม 3 ขั้นตอน คือ การวิเคราะห์ความต้องการ การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม และการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของหลักสูตร มีองค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการและเหตุผล 2) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 3) โครงสร้างหลักสูตร 4) เนื้อหาสาระ 5) กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเลือกใช้การจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ Littlewood (1984) ที่ทำให้นักเรียนนำความรู้ภาษาอังกฤษมาใช้พูดสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม โดยมีขั้นตอน 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นการนำเสนอเนื้อหา ขั้นการฝึก และขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งการจัดการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารยังมีกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพในการเพิ่มพูนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนพูดภาษาอังกฤษในบริบทเป็นภาษาต่างประเทศเพราะเป็นสิ่งที่ครูผู้สอนสามารถสร้างกิจกรรมเหล่านี้ เพื่อให้ให้นักเรียนได้ฝึกฝนพูดภาษาอังกฤษในรูปแบบที่หลากหลาย และ 6) การวัดและประเมินผล ตามองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบของ Canale and Swain (1980) ดังนี้ ความสามารถทางด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง ความสามารถด้านสังคม ความสามารถในการสื่อความหมาย และความสามารถในการใช้กลวิธีการสื่อสาร และนำองค์ประกอบดังกล่าวมาใช้เป็นเกณฑ์การประเมินการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย การออกเสียง ไวยากรณ์และคำศัพท์ ความคล่องแคล่ว และการสื่อสารให้เกิดความเข้าใจ

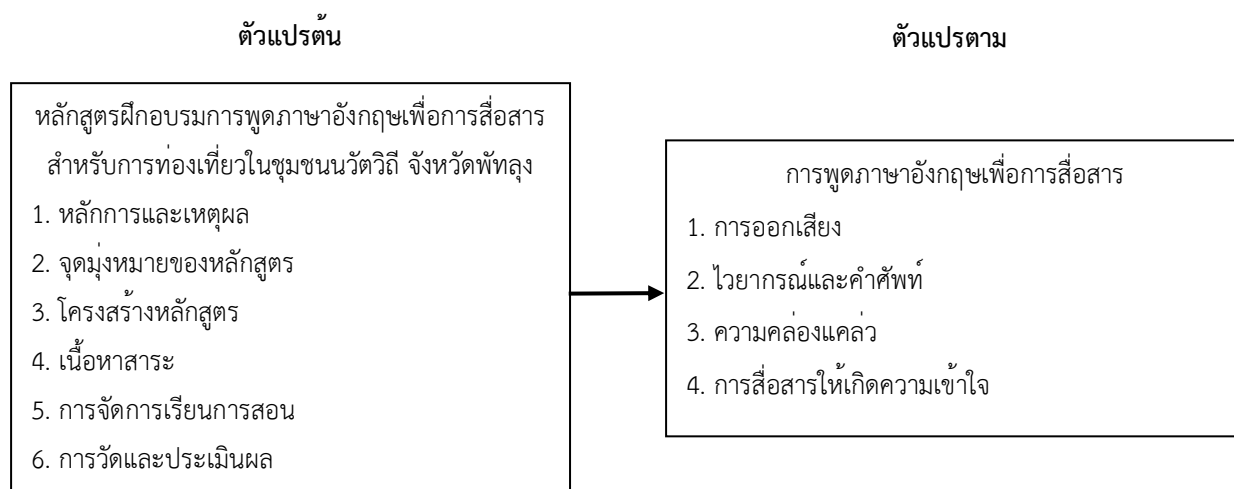
การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนนวัตวิถี จังหวัดพัทลุงนี้ จะเป็นแนวทางหนึ่งที่ใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่สนใจ สามารถนำภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน รวมถึงใช้ในการพูดสื่อสารกับชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวภายในจังหวัดพัทลุง อีกทั้งผู้สนใจสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานทางวิชาการในการฝึกอบรมและการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งในแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพัทลุงและแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนนวัตวิถี จังหวัดพัทลุง
2. เพื่อออกแบบและประเมินประสิทธิภาพหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนนวัตวิถี จังหวัดพัทลุง
3. เพื่อประเมินประสิทธิผลหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนนวัตวิถี จังหวัดพัทลุง

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนนวัตวิถี จังหวัดพัทลุง แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องสามารถสร้างเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย โดยกำหนดให้หลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนนวัตวิถี จังหวัดพัทลุง ทำหน้าที่เป็นตัวแปรต้นที่จะพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ทำหน้าที่เป็นตัวแปรตาม โดยกรอบแนวคิดการวิจัย มีรายละเอียดดังรูปที่ 1

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นเป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย 3 ระยะ มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 1 ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน			
ผู้ให้ข้อมูล	การเก็บรวบรวมข้อมูล	เครื่องมือที่ใช้	การวิเคราะห์ข้อมูล
- ครูภาษาอังกฤษที่สอนนักเรียนสาขาวิชาการท่องเที่ยว วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง จำนวน 3 คน - ผู้ประกอบการในชุมชนวัดวิถี จังหวัดพัทลุง จำนวน 3 คน - นักเรียนสาขาวิชาการท่องเที่ยว ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง จำนวน 5 คน	- สัมภาษณ์ครูภาษาอังกฤษและผู้ประกอบการเกี่ยวกับความต้องการในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนวัดวิถี จังหวัดพัทลุง - สอบถามนักเรียนเกี่ยวกับความต้องการในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนวัดวิถี จังหวัดพัทลุง	- แบบสัมภาษณ์ครูภาษาอังกฤษและผู้ประกอบการ เป็นแบบกึ่งโครงสร้าง ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 - แบบสอบถามนักเรียน เป็นแบบมาตราส่วน 5 ระดับ จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ องค์ประกอบ เนื้อหา สื่อประกอบการเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00	- วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหา และจัดลำดับความต้องการ - วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ระยะที่ 2 การออกแบบและประเมินประสิทธิภาพหลักสูตร			
ผู้ให้ข้อมูล	การเก็บรวบรวมข้อมูล	เครื่องมือที่ใช้	การวิเคราะห์ข้อมูล
- ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน จำนวน 1 คน - ผู้เชี่ยวชาญด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 1 คน - ผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวในชุมชนวัดวิถี จังหวัดพัทลุง จำนวน 1 คน - นักเรียนสาขาวิชาการท่องเที่ยว ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง จำนวน 30 คน	- จัดสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อยกร่างหลักสูตร - ประเมินประสิทธิภาพหลักสูตร โดยผู้เชี่ยวชาญ ทำแบบตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตร - นำหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น ซึ่งผ่านการประเมินประสิทธิภาพหลักสูตร จากผู้เชี่ยวชาญ ไปปรับปรุงตามคำแนะนำก่อนนำไปทดลองใช้ - ทดลองใช้หลักสูตร ผูกอบรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนวัดวิถี จังหวัดพัทลุง จำนวน 30 ชั่วโมง	- แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตร เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ หลักการและเหตุผล จุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร เนื้อหาสาระ การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 - แบบประเมินการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นการให้คะแนนแบบรูปรีด แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ การออกเสียง ไวยากรณ์และคำศัพท์ ความคล่องแคล่ว และการสื่อสาร	- วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

	- ทดสอบระหว่างการฝึกอบรมแต่ละหน่วย จำนวน 5 หน่วย และหลังการฝึกอบรม เพื่อหาประสิทธิภาพของหลักสูตร (E1/E2)	ให้เกิดความเข้าใจ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00	
ระยะที่ 3 การใช้และประเมินประสิทธิผลหลักสูตร			
ผู้ให้ข้อมูล	การเก็บรวบรวมข้อมูล	เครื่องมือที่ใช้	การวิเคราะห์ข้อมูล
- นักเรียนสาขาวิชาการท่องเที่ยว ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง ที่สมัครเรียนหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนนวัตวิถี จังหวัดพัทลุง จำนวน 30 คน	- นำหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นไปขยายผล - ใช้หลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนนวัตวิถี จังหวัดพัทลุง จำนวน 30 ชั่วโมง - ทดสอบหลังการฝึกอบรมเพื่อประเมินการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร - ประเมินประสิทธิผลหลักสูตร	- แบบประเมินการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นการให้คะแนนแบบรูปรีค แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ การออกเสียง ไวยากรณ์และคำศัพท์ ความคล่องแคล่ว และการสื่อสารให้เกิดความเข้าใจ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00	- วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบอรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนนวัตวิถี จังหวัดพัทลุง

ความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบอรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนนวัตวิถี จังหวัดพัทลุง พบว่า ผู้ให้ข้อมูลต้องการศึกษาด้านเนื้อหาเกี่ยวกับการทักทายและการต้อนรับนักท่องเที่ยว เช่น การแนะนำตัวและการแนะนำบุคคลอื่นๆ การสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของนักท่องเที่ยว เป็นต้น การบอกที่ตั้งและสิ่งที่น่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยว การบอกประเภทของที่พัก ที่ตั้ง และลักษณะของที่พัก การแนะนำเกี่ยวกับอาหารท้องถิ่นประเภทต่าง ๆ เช่น การบอกรสชาติของอาหารท้องถิ่น การอธิบายลักษณะของอาหารและวิธีการทำอาหารและเครื่องปรุง เป็นต้น และการแนะนำเกี่ยวกับสินค้าที่ระลึกประเภทต่าง ๆ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย การแสดงบทบาทสมมติ การฝึกพูดในสถานการณ์จริง การสนทนาเป็นคู่ และการบรรยาย ด้านสื่อประกอบการเรียนรู้ ควรเป็นสื่อที่ผู้สอนพัฒนาขึ้นให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและบริบทการเรียนรู้ ประกอบด้วย สื่อที่เป็นของจริง สื่อวีดิทัศน์ สื่อมัลติมีเดีย

สื่อออนไลน์ และหนังสือเรียน ด้านการวัดและประเมินผล ควรใช้วิธีการที่หลากหลายและเหมาะสม เพื่อส่งเสริมการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย การสอบสัมภาษณ์ การทำกิจกรรมเดี่ยว กิจกรรมคู่ หรือกิจกรรมกลุ่ม การทำใบงาน การทำแบบทดสอบ และการสังเกต นอกจากนี้ด้านจำนวนชั่วโมงในการจัดการเรียนการสอน ควรกำหนดเวลาอย่างเหมาะสม เพื่อส่งเสริมการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คือ 2-3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เมื่อพิจารณาองค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า ด้านการออกเสียง ควรให้ความสำคัญกับการพูดออกเสียง รวมถึงการเน้นเสียงและจังหวะการพูด ด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ ควรเน้นการใช้คำศัพท์เฉพาะในการพูดควบคู่กับคำศัพท์ทั่วไปในการพูด รวมถึงการพูดตามหลักของโครงสร้างประโยคและการพูดตามหลักของไวยากรณ์ ด้านความคล่องแคล่ว ควรเน้นการเลือกใช้คำศัพท์อื่นทดแทนและการปรับแก้คำพูดที่ผิดพลาด และด้านความเข้าใจในการสื่อสาร ควรเน้นการใช้ภาษาตามวัฒนธรรม รวมถึงการใช้ภาษาท่าทาง เพื่อให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและเกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง

2. ผลการออกแบบและประเมินประสิทธิภาพหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนนวัตวิถี จังหวัดพัทลุง

2.1 ผลการออกแบบหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนนวัตวิถี จังหวัดพัทลุง

หลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนนวัตวิถี จังหวัดพัทลุงที่พัฒนาขึ้นโดยวิเคราะห์ความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนนวัตวิถี จังหวัดพัทลุง มีองค์ประกอบของหลักสูตร 6 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 หลักการและเหตุผล

หลักสูตรพัฒนาขึ้นจากความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยที่มีบทบาทต่อเศรษฐกิจของประเทศ รวมถึงแนวโน้มการเติบโตของการท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคใต้ โดยเฉพาะจังหวัดพัทลุง ซึ่งมีศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม และวิถีชีวิตชุมชนที่โดดเด่น ดังนั้น การพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชน โดยเฉพาะโครงการชุมชนนวัตวิถี จึงเป็นแนวทางสำคัญในการเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากของประเทศ โดยใช้ทุนทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวิถีชีวิตเป็นจุดเด่นในการดึงดูดนักท่องเที่ยว จากการขยายตัวของการท่องเที่ยว โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อผู้ให้บริการด้านการท่องเที่ยว เพื่อให้สามารถสื่อสารข้อมูล สร้างความเข้าใจ และสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ องค์การบริหารส่วนจังหวัดพัทลุงจึงได้จัดโครงการค่ายพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว (English Summer Camp) ร่วมกับสถานศึกษาในจังหวัดพัทลุง รวมถึงวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของเยาวชน วิทยาลัยเทคนิคพัทลุงจึงได้เลือกนักเรียนสาขาวิชาการท่องเที่ยวเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว เนื่องจากนักเรียนในสาขาวิชานี้จำเป็นต้องมีความสามารถด้านการสื่อสารภาษาต่างประเทศเพื่อใช้ในการบริการด้าน

การท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม จากการดำเนินโครงการที่ผ่านมา พบปัญหาสำคัญหลายประการ ได้แก่ การขาดแนวทางการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน กิจกรรมไม่ส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในบริบทของชุมชน นวัตกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังขาดการวัดและประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างเป็นระบบ ทำให้ไม่สามารถทราบถึงระดับความสามารถของนักเรียนหลังการเข้าร่วมกิจกรรมได้ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับการท่องเที่ยวในชุมชน นวัตกรรม จังหวัดพัทลุง เพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่สนใจ สามารถนำภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน รวมถึงใช้ในการพูดสื่อสารกับชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวภายในจังหวัดพัทลุง อีกทั้งผู้สนใจสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานทางวิชาการในการฝึกอบรมและการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งในแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพัทลุงและแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ต่อไป

องค์ประกอบที่ 2 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมุ่งเน้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว โดยครอบคลุมตั้งแต่การทักทาย การต้อนรับ การแนะนำตนเองและผู้อื่น การให้ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว ที่พัก อาหารท้องถิ่น และสินค้าที่ระลึก ตลอดจนสามารถนำเสนอข้อมูลและจัดนิทรรศการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในชุมชนนวัตกรรมได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องตามวัฒนธรรมทางภาษา และนำไปประยุกต์ใช้ในการศึกษา การประกอบอาชีพ และชีวิตประจำวัน

องค์ประกอบที่ 3 โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตรประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้จำนวน 5 หน่วย ได้แก่ การต้อนรับนักท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว ที่พัก อาหารท้องถิ่น และสินค้าที่ระลึก โดยแต่ละหน่วยจัดเวลาเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 30 ชั่วโมง ซึ่งโครงสร้างดังกล่าวออกแบบให้สอดคล้องกับบริบทการใช้งานจริงในงานด้านการท่องเที่ยว

องค์ประกอบที่ 4 เนื้อหาสาระ

เนื้อหาสาระของหลักสูตรมุ่งเน้นคำศัพท์ สำนวน และรูปแบบการใช้ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์การท่องเที่ยวในแต่ละด้าน โดยผู้เรียนจะได้ฝึกการสนทนาโต้ตอบ การให้ข้อมูล และการนำเสนอเกี่ยวกับการต้อนรับนักท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว ที่พัก อาหารท้องถิ่น และสินค้าที่ระลึก รวมถึงการฝึกจัดนิทรรศการเพื่อสื่อสารข้อมูลด้านการท่องเที่ยวในบริบทของชุมชนนวัตกรรมจังหวัดพัทลุง

องค์ประกอบที่ 5 การจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ใช้แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ Littlewood (1984) โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นการนำเสนอเนื้อหา ซึ่งครูผู้สอนจะนำเสนอสถานการณ์และอธิบายการใช้ภาษาขั้นการฝึก ซึ่งผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งรายบุคคลและกลุ่ม และขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งผู้เรียนจะได้นำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จำลองและกิจกรรมที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง เช่น การสนทนา การนำเสนอ และการจัดนิทรรศการ โดยมีกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น

การแสดงบทบาทสมมติ การฝึกพูดเป็นคู่ การบรรยาย รวมถึงใช้สื่อการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น สื่อออนไลน์ วิดีทัศน์ และหนังสือเรียน ซึ่งในหลักสูตรนี้ผู้วิจัยได้จัดทำเป็นเอกสารประกอบการฝึกอบรม

องค์ประกอบที่ 6 การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผล ใช้แบบประเมินการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยประเมิน 4 ด้าน ได้แก่ การออกเสียง ไวยากรณ์และคำศัพท์ ความคล่องแคล่ว และการสื่อสารให้เกิดความเข้าใจ ซึ่งกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนเป็นระดับตั้งแต่ 1 ถึง 5 และมีการแปลผลระดับความสามารถเป็นช่วงคะแนน เพื่อใช้ในการพิจารณาพัฒนาการของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ

สรุปองค์ประกอบของหลักสูตร 6 องค์ประกอบ ดังรูปที่ 2

รูปที่ 2 องค์ประกอบของหลักสูตร

2.2 ผลการประเมินประสิทธิภาพหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนนวัตวิถี จังหวัดพัทลุง

ตารางที่ 2 ผลการประเมินคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรม

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ		
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลผล
หลักการและเหตุผล	5.00	0.00	มากที่สุด
จุดมุ่งหมายของหลักสูตร	5.00	0.00	มากที่สุด
โครงสร้างหลักสูตร	4.67	0.47	มากที่สุด
เนื้อหาสาระ	4.67	0.47	มากที่สุด
การจัดการเรียนการสอน	4.67	0.47	มากที่สุด
การวัดและประเมินผล	4.67	0.47	มากที่สุด
รวม	4.78	0.31	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า หลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนนวัตวิถี จังหวัดพัทลุง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.31

ตารางที่ 3 ผลการหาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรม

หน่วยที่	ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1)				ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2)			
	คะแนนสอบระหว่างการฝึกอบรม				คะแนนสอบหลังการฝึกอบรม			
	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ
1-5	100	82.03	7.18	82.03	20	16.23	1.72	81.17
ประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรม (E1/E2) เท่ากับ 82.03/81.17								

จากตารางที่ 3 พบว่า หลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนนวัตวิถี มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.03/81.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ที่ตั้งไว้

3. ผลการประเมินประสิทธิผลหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนนวัตวิถี จังหวัดพัทลุง

3.1 ผลการวิเคราะห์คะแนนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนหลังการฝึกอบรม จำแนกตามระดับการพูด

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์คะแนนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนหลังการฝึกอบรม จำแนกตามระดับการพูด

ระดับการพูด	ช่วงคะแนน	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ดีมาก	18 – 20	8	18.50	0.76
ดี	16 – 17	11	16.36	0.50
ปานกลาง	14 – 15	11	14.45	0.52
พอใช้	12 – 13	-	-	-
ควรปรับปรุง	0 – 11	-	-	-
รวม		30	16.23	1.64

จากตารางที่ 4 พบว่า นักเรียนมีระดับการพูดในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.23 คะแนน และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.64 เมื่อพิจารณารายระดับ พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยในระดับดีมากสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 18.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.76 รองลงมาคือ ระดับดีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 และระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 14.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.52 ตามลำดับ

3.2 ผลการวิเคราะห์คะแนนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนหลังการฝึกอบรม จำแนกตามองค์ประกอบของการพูด

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์คะแนนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนหลังการฝึกอบรม จำแนกตามองค์ประกอบของการพูด

องค์ประกอบของการพูด	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ด้านการออกเสียง	5	4.47	0.51
ด้านไวยากรณ์และคำศัพท์	5	4.00	0.70
ด้านความคล่องแคล่ว	5	3.87	0.69
ด้านการสื่อสารให้เกิดความเข้าใจ	5	4.07	0.64
รวม		4.10	0.63

จากตารางที่ 5 พบว่า นักเรียนมีคะแนนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำแนกตามองค์ประกอบของการพูดรวมทุกองค์ประกอบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63 เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบของการพูด พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยในด้านการออกเสียงสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 รองลงมาคือ ด้านการสื่อสารให้เกิดความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64 ในขณะที่ ด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ มีคะแนน

เฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.70 และความคล่องแคล่วมีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.69 ตามลำดับ

3.3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนหลังการฝึก
อบรมตามหลักสูตรกับเกณฑ์ร้อยละ 60

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบคะแนนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนหลังการฝึกอบรมตาม
หลักสูตรกับเกณฑ์ร้อยละ 60

ตัวแปร	N	$\bar{x}$	S.D.	t	df	p
คะแนนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	30	15.97	1.938	124.421	29	.000

จากตารางที่ 6 พบว่า คะแนนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนหลังการฝึกอบรม
ตามหลักสูตรสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. หลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนวิถี
จังหวัดพัทลุง มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนโดยตรง เนื่องจากผู้วิจัยได้ศึกษาความต้องการใน
การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนวิถี จังหวัด
พัทลุง แล้วทำการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดเกี่ยวกับการฝึกอบรมอย่างเป็นระบบของซูซีย์
สมิทธิไกร (2554) โดยเริ่มจากการศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการ และความจำเป็นของสังคม ควบคู่กับ
การพิจารณาความรู้พื้นฐานของผู้เรียนในบริบทนั้น ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาความต้องการการพูด
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนจากการทำแบบสอบถามที่ถูกพัฒนาขึ้นจากการศึกษาพื้นฐานต่าง ๆ
และการสัมภาษณ์ข้อมูลจากครูภาษาอังกฤษ และผู้ประกอบการ จากนั้นนำผลข้อมูลที่ได้จากการศึกษา
ความต้องการมากำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อใช้ในการเลือกเนื้อหา โดยเริ่มจากเนื้อหาที่เป็นพื้นฐานสำหรับการพูด
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตลอดจนกำหนดการจัดการเรียนการสอนที่ประกอบด้วยกิจกรรมการจัดการเรียน
การสอนและสื่อประกอบการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ดังนั้น การศึกษา
ความต้องการจึงส่งผลให้หลักสูตรที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ส่งเสริมให้
นักเรียนสาขาวิชาการท่องเที่ยว สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้พูดสื่อสารเพื่อประกอบอาชีพได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ สังเกตได้จากผลการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรจากผู้เชี่ยวชาญ พบว่ามีความเหมาะสมอยู่
ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับการศึกษาของ ประดิษฐ์ แสงสุกวาว (2549) ที่ทำการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม
เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับผู้ทำงานในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ซึ่งเป็น
หลักสูตรสมรรถนะและได้นำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถพูดภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารเพื่อให้บริการลูกค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยใช้เทคนิคการอบรมตามแบบจำลองของ

สถานการณ์ในหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น มีส่วนร่วมในการคิดแก้ปัญหาเพื่อให้สามารถสื่อสารซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ประกอบอาชีพ

2. หลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนนวัตวิถี จังหวัดพัทลุง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78 เนื่องจากผู้วิจัยได้ประยุกต์จากแนวคิดรูปแบบพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมของชูชัย สมितिไกร (2554) ซึ่งมีความโดดเด่นในองค์ประกอบสำคัญทั้ง 6 องค์ประกอบ และมีความสัมพันธ์กัน ดังนี้ 1) หลักการและเหตุผล และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ถูกสร้างขึ้นบนฐานข้อมูลความต้องการที่แท้จริงจากการวิเคราะห์บริบทท้องถิ่น ทำให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2567 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ซึ่งเน้นการพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงานจริง โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจในอัตลักษณ์ชุมชนและสามารถถ่ายทอดสู่ชาวต่างชาติได้ 2) เนื้อหาสาระและโครงสร้างหลักสูตร ได้นำทุนทางวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชุมชนนวัตวิถี จังหวัดพัทลุงมาพัฒนาเป็นเนื้อหาหลักสูตร โดยเชื่อมโยงกับสถานการณ์การท่องเที่ยวจริง ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องที่ใกล้ตัวและมีนัยสำคัญต่อการประกอบอาชีพในพื้นที่ สอดคล้องกับแนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน (Community-Based Learning) ของสุธินี รัตนศรี (2559) ซึ่งช่วยสร้างความตระหนักและคุณค่าในท้องถิ่น และ 3) การจัดการเรียนรู้และการวัดประเมินผล ได้ประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของ Littlewood (1984) ประกอบด้วย ขั้นการนำเสนอเนื้อหา ขั้นการฝึก และขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วมกับการวัดผลตามองค์ประกอบของ Canale and Swain (1980) ทำให้เกิดการฝึกฝนที่สมดุลทั้งด้านความถูกต้อง และความคล่องแคล่ว ซึ่งเสริมให้หลักสูตรมีความสมบูรณ์เชิงวิชาการ องค์ประกอบทั้ง 6 องค์ประกอบดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ เริ่มจากการกำหนดเป้าหมายที่สอดคล้องกับนโยบายกรมการพัฒนาชุมชน (2561) ที่มุ่งเน้นการส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก จนถึงกระบวนการวัดผลที่เป็นรูปธรรมส่งผลให้ผู้เชี่ยวชาญให้การรับรองคุณภาพในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของวรพรรณ บัวขาว (2564) และเพ็ญพิศ เล็กน้อย (2556) ที่พบว่าหลักสูตรที่พัฒนาโดยอาศัยการบูรณาการข้อมูลท้องถิ่นร่วมกับกระบวนการเรียนรู้เชิงปฏิบัติการนั้น มีคุณภาพและประสิทธิภาพในการเพิ่มศักยภาพผู้เรียนอย่างเห็นได้ชัด

3. หลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนนวัตวิถี จังหวัดพัทลุง มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.03/81.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ที่ตั้งไว้ เนื่องจากได้ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบ คือ สืบหาข้อมูลพื้นฐาน ศึกษาเอกสารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2567 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว กลุ่มอาชีพการท่องเที่ยว สาขาวิชาการท่องเที่ยว ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และกระบวนการเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร ศึกษาสภาพปัญหา และความต้องการของนักเรียนและชุมชนในประเด็นความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนนวัตวิถี จังหวัดพัทลุง โดยกำหนดองค์ประกอบของหลักสูตร ครบถ้วนตามแนวคิดองค์ประกอบของหลักสูตรของชูชัย สมितिไกร (2554) สอดคล้องกับการศึกษาของสุธินี รัตนศรี (2559) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.91/82.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพ

80/80 ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับการศึกษาของเพิงพิศ เล็กน้อย (2556) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนดอนสัก ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี 1 (ดอนสักผดุงวิทย) พบว่า หลักสูตรสถานศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนดอนสัก ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี 1 (ดอนสักผดุงวิทย) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.31/83.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ที่ตั้งไว้

4. ผลคะแนนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนหลังการฝึกอบรบตามหลักสูตรฝึกอบรบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนนวัตวิถี จังหวัดพัทลุง มีระดับการพูดในระดับดี และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ผลการวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพในการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาใน 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ การออกเสียง ไวยากรณ์และคำศัพท์ ความคล่องแคล่ว และ การสื่อสารให้เกิดความเข้าใจ ทั้งนี้ เนื่องจากหลักสูตรได้นำแนวคิดการจัดการเรียนรู้ของ Littlewood (1984) ซึ่งเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้โครงสร้างภาษาที่ถูกต้องและนำไปฝึกใช้ในสถานการณ์จำลองที่หลากหลายใกล้เคียงกับชีวิตจริง ส่งผลให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษา และมีความมั่นใจในการสื่อสารมากขึ้น ในด้านการออกเสียงและไวยากรณ์และคำศัพท์ เป็นการฝึกผ่านกิจกรรมบทบาทสมมติ และสถานการณ์จริงในหลักสูตร ช่วยให้นักเรียนคุ้นเคยกับการออกเสียงที่ถูกต้องตามบริบทการท่องเที่ยว รวมถึงการเลือกใช้คำศัพท์และไวยากรณ์เฉพาะทางที่จำเป็น สอดคล้องกับแนวคิดของ Canale และ Swain (1980) ที่เน้นย้ำเรื่องความสามารถทางไวยากรณ์ ว่าเป็นพื้นฐานสำคัญในการสื่อสารที่ถูกต้อง สอดคล้องกับการศึกษาของวรพรรณ บัวขาว (2564) ซึ่งพัฒนาหลักสูตรกิจกรรมชุมนุม English for Local Travel พบว่านักเรียนมีความสามารถในการพูดสูงขึ้นเนื่องจากเนื้อหาตรงกับความสนใจและบริบทท้องถิ่น และสอดคล้องกับแนวคิดของ Brown (2014) ที่กล่าวว่าความคล่องแคล่วในการพูดจะเกิดขึ้นได้ดีที่สุดเมื่อผู้เรียนได้รับโอกาสในการฝึกฝนในสภาพแวดล้อมที่ลดความวิตกกังวลและเน้นการสื่อสารให้เข้าใจเป็นสำคัญ โดยสรุป การที่คะแนนการพูดของนักเรียนอยู่ในระดับดีและสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นผลมาจากหลักสูตรมีการบูรณาการเนื้อหาที่สอดคล้องกับบริบทชุมชนนวัตวิถี ผสานกับเทคนิคการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Learner-Centered) ซึ่งส่งเสริมทั้งทักษะทางภาษาและกลวิธีในการสื่อสาร ทำให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดข้อมูลด้านการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1. ผู้ให้การฝึกอบรบที่จะนำหลักสูตรฝึกอบรบไปใช้ ควรทำความเข้าใจในแต่ละองค์ประกอบของหลักสูตร เพื่อให้การดำเนินการของหลักสูตรฝึกอบรบส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ผู้ให้การฝึกอบรมควรเตรียมความพร้อมทั้งในการฝึกอ่านออกเสียงและรู้จักความหมายของประโยคหรือคำศัพท์เหล่านั้นให้เข้าใจอย่างแท้จริง เพื่อให้สามารถนำนักเรียนออกเสียงประโยคหรือคำศัพท์นั้นๆ ได้อย่างถูกต้องและมั่นใจ

1.3 หากผู้ให้การฝึกอบรมจะนำหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้กับ กลุ่มตัวอย่างอื่นควรปรับกิจกรรมการเรียนรู้ หรือเวลาที่ใช้ตามโอกาสที่เหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรจัดให้มีการวัดความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เข้าอบรมเพื่อคัดเลือกผู้เข้าอบรมที่มีความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่อยู่ในระดับใช้งานได้มาร่วมฝึกอบรมกลุ่มเดียวกัน

2.2 ควรนำหลักสูตรฝึกอบรมไปทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพกับสาขาวิชาการท่องเที่ยว ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดพัทลุงอื่นๆ เพื่อจะได้ข้อสรุปในการวิจัยกว้างขวางยิ่งขึ้น

2.3 ควรกำหนดเวลาในการทำวิจัยระยะยาว และมีการติดตามผลการวิจัยเป็นระยะและต่อเนื่อง เพื่อให้เห็นความเปลี่ยนแปลงในเชิงพัฒนาการของการมีพัฒนาการความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ชัดเจนขึ้น

2.4 ควรมีการนำหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้กับผู้ที่ทำงานเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในจังหวัดที่มีธุรกิจการท่องเที่ยว ได้แก่ ภูเก็ต กระบี่ ตรัง เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

กรมการพัฒนาชุมชน. (2561). *โครงการชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถี*. กระทรวงมหาดไทย.

<https://cep.cdd.go.th>

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2564). *รายงานภาวะเศรษฐกิจการท่องเที่ยว*.

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2567). *รายงานภาวะเศรษฐกิจการท่องเที่ยว*.

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2567). *สถิตินักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยว ปี พ.ศ. 2567*.

<https://www.mots.go.th>

ชูชัย สมितिไกร. (2554). *การฝึกอบรมและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อึ้ง บั้วศรี. (2542). *หลักสูตรและการพัฒนา*. สุวีริยาสาส์น.

ประดิษฐ์ แสงสุกาว. (2549). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับผู้ทำงานในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว* [วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น].

เพ็ญพิศ เล็กน้อย. (2564). *การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวชุมชนดอนสัก ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี 1 (ดอน*

- สัคมดุงวิทย์) [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี].
<https://ir.sru.ac.th/handle/123456789/880>
- พิฑูรย์ ทองนิม, และ นิตติยา ทองเสนอ. (2560). การเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมการตลาด
เมืองรอง: กรณีศึกษาชุมชนบ้านเหมืองตะกั่ว จังหวัดพัทลุง. *วารสารการท่องเที่ยวไทย*, 9(2), 101–
115.
- วรพรรณ บัวขาว. (2564). *การพัฒนาหลักสูตรกิจกรรมชุมชน English for Local Travel เพื่อส่งเสริม
ความสามารถในการฟัง การพูด และความตระหนักในการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม
[วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์]*. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2567). *หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2567
ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว*. <https://www.vec.go.th>
- สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดพัทลุง. (2564). *ข้อมูลชุมชนนวัตกรรมวิถี จังหวัดพัทลุง*. กรมการพัฒนาชุมชน.
<https://phatthalung.cdd.go.th>
- สำนักส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นและวิสาหกิจชุมชน. (2561). *แนวทางการพัฒนาชุมชนนวัตกรรมวิถี*. กรมการพัฒนา
ชุมชน กระทรวงมหาดไทย. <https://cep.cdd.go.th>
- สุธินี รัตนศรี. (2559). *การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวโดยใช้ชุมชนเป็นฐานสำหรับนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนปลาย [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์]*. มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม.
- Canale, M., & Swain, M. (1980). Theoretical bases of communicative approaches to second
language teaching and testing. *Applied Linguistics*, 1(1), 1–47.
<https://doi.org/10.1093/applin/1.1.1>
- Brown, H. D. (2014). *Principles of language learning and teaching* (6th ed.). Pearson
Education.
- Littlewood, W. (1984). *Communicative language teaching: An introduction*. Cambridge
University Press. <https://doi.org/10.1017/CBO9780511667190>

การอ้างอิงบทความ

- ธนพร อนุมณี, วัลลยา ธรรมอภิบาล อินทนิล และ ธนียา เขียวดำ. (2569). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการพูด
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับการท่องเที่ยวในชุมชนนวัตกรรมวิถี จังหวัดพัทลุง. *e-Journal of
Education Studies, Burapha University*, 8(2), 64-81. [https://so01.tci-](https://so01.tci-thaijo.org/index.php/ejes/article/view/287995)
[thaijo.org/index.php/ejes/article/view/287995](https://so01.tci-thaijo.org/index.php/ejes/article/view/287995)

